

convencés ni relataré un d' un tipo original que visqué durant molt temps á costa dels altres, no moventse de casa may y fent no mes lo que ell ne deya *opinió pública*.

Era 'l tal subjecte un d' aquells sers abominables, falsos é hipocritas que lo mateix se presentaba devant de la mes alta personalitat tant civil com eclesiástica ab lo major respecte y sumissió pera implorar lo que pretenia sa mala fé, fins á torsar la espinada devant del pidolat, comfort y altiu, orgullós y satánich feya prevaldre sa forsa devant del feble no mirant medi ni manera pera véncel y altropellarlo. A ell no li calia gayre sortir á la llum del sol eom lo qui posecionat de sa verdadera conducta y ab la consciencia per lema vá al devant de tot y obra y executa segons lo que es de dret y justicia, sinó que com lo rat penat que sols surt de nit y durant lo día s' amaga sol entre las mes fréstegas cabernas, aixís ho feya encafurnat sempre entre sas misteriosas pensadas pera vencerho tot y tot atropellarho en nom de lo que tothom ne diu *Opinió pública*.

Ab uns quants que cada día com esbirros destres anessin á rebre ordres pera pagar una noticia ja sigués entre 'ls poderosos, ó publicant solts en lcs diaris (á copia de preu ó de la influencia d' algun amich que l' obsequiaba ab regalos puig que tot está molt mercantilistat) arribava á formar *Opinió* sobre tal ó cual assumpto y tots lós que á ell li convenia s' enteraban aixís sense volerho, ni sospitar l' origen de lo que ell desitjaba.

Sempre procuraba parlar en comú tal volta convensut d' aquell adagi de *qui parla en comú no parla ab ningú*. Aixís ell sempre sortia ab la seva, encar que algun cop s' el procesés y la *Opinió* honrada lo denunciés per l' autor de tal ó cual malifeta, allavors ell creant altre *Opinió* sortia ilés de tal embrolla.

Y no paraba per aixó. Veliaquí que calumiant, armant rahons fins dintre las familias, ficantse en fets diversos y essent

amich avuy ab los mes grossos enemichs d' ahir sempre campaba en tots no fent res mes segons ell que, esser intérprete fidel de la *Opinió pública*.

Com ser de tal constitució no cal dir sa manera de pensar y de sentir. Per ell no hi havia res noble, tot era valadí, tot pura far sa. Aixís es que estragat de cervell y de cor, s' entregaba á tota classe de ideas tan sols pera poguer fer de las sevas y medrar á costa dels altres.

Es vritat també—digué mon amich—que ja estich sentint com vosté v'l refutar tot lo dit, aduhint en son favor de que per aquells coneguts adagis que dihen *mal usar no pot durar, per mes fondo que fassi al fech sempre respira 'l fum* aixó s' havia de acabar: si tot aixó es cert, mes vosté no 'm negará que tants hi tants cassos com lo que acabo de relatarli passen y son frècuentats en la societat no mes que valguentse de la cacarejada *Opinió*.

Si, ja estich ab vosté, perquè si jò volgués explicarli lo desenllás que tingué la obra del tal subjecte relatat casi se escriuriria. Perque tot aquell seguit de infamias propagadas en nom de la *Opinió* no pogueren prosperar. Arribá un día que la mateixa *Opinió* per ell ab tanta manya creada, ó millor dit, que l' servia d' esqué pera 'l logro de sos plants estrafalaris l' entengué per complet, pot ser per alló de que *tan va 'l canti á la font que per fi 's trenca y aquella Opinió favorable li sigué del tot contraria*, perquè s' en havia creat una de certa y honrada que ni escoltá ja més lo que ell en nom de la *Opinió* 'ls deya y apartantse d' aprop lo deixá entre 'l llot y l' escarni de sas mateixas obras, estrafetas las unas, lascivas las altres, plenas totas d' oprobí y despreci dels mateixos que 'l voltavan quant los hi caigné la vena que 'ls tapaba la vritat de la mentida, la llum de la fosca.

Si ja estich ab vosté per totas las consideracions que 'm puga fer, pero vosté no 'm negará que la *Opinió* ha fet estragos y